

sis ikke bør indføres, at Rigsretten sættes i Bevægelse, t. Eks. fordi der med en vis Voldsomhed fremsættes Anklager, eller fordi der rejses en vis Folkestemning mod nogle Personer, ej heller for at skaffe Ro til Veje. Rigsretten er eller kan i alt Fald være et godt Vaaben, men det bør helst anvendes sjældent og i alt Fald med Varsomhed, og det bør ikke sløves ved utidig Brug. Heller ikke kan man lade ude af Betragtning den store Forstyrrelse, som en Rigsret vil volde i Højesterets Virksomhed og i Retsplejen i det hele, saaledes som det blev fremhævet af Fler-tallets Ordfører. De Herrer, som mene, at der er Skyld til Stede, som begrundet Ansvar, maa selvfølgelig sætte dette sidste og lignende Hensyn til Side og stemme for Tiltale. Vi andre, der have en anden Mening, bør ikke gøre det.

Under denne Sags Behandling i inde-værende Samling have de tidligere Rege-ringspartier selvfølgelig overvejet, hvor-ledes de rettest burde stille sig til Spørgs-maalet om den endelige Afstemning. Jeg personlig finder, at meget taler for at ind-tage det Standpunkt, at ethvert Medlem, som ikke anser Tiltale for berettiget, maa have en Forpligtelse til at stemme imod en saadan. Imidlertid skal jeg ikke for-dybe mig i Betragtninger over dette Spørgs-maal, men indskrænke mig til at sige, at det forhandlende Venstre og Venstres 11 Mands Gruppe have besluttet at holde sig udenfor Afstemningen i Tinget. Efter Ud-talelser fra Venstrereformpartiet vil ogsaa dette Parti indtage samme Stilling. Det vil fremgaa af Betænkningen, at de 3 nys-nævnte Partigrupperes Repræsentanter i Udvalget, dettes Mindretal, have været enige om, at der savnes Grundlag for en Rigsretstiltale. Tre af Mindretallets Med-lemmer have tillige ønsket i Betænkningen at begrunde dette nærmere, medens de tre andre, det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) og Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) samt jeg, have afholdt os derfra. Og dette Standpunkt agte vi ogsaa at fastholde under Behandlingen her.

Sagen staarjo sikkert saaledes, at der af Folketinget vil blive taget Beslutning om Til-tale. Jeg gør Regning paa, at denne Beslut-ning vil blive tagen meget snart, antagelig i Dag, og jeg skal tillade mig at udtale Ønsket om, at Rigsretssagen vil blive fremmet saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det. Dette er særlig ønskeligt af forskel-lige Grunde, saaledes fordi Sagen vil sætte Sindene igen i stærk Bevægelse og vil for-

aarsage yderligere Uro, og jeg mener, un-der de Forhold, vi have, at dette er højst uheldigt.

H. L. Møller: Den Side af Salen, som jeg repræsenterer, har ikke paa noget tidligere Trin af denne Sags Behandling udtalt sig om sin Stilling til Spørgsmaalet om Rigsretsanklage i det foreliggende Til-fælde. Saaledes som Udvalgets Betænk-ning er bleven affattet, have vi ikke fundet Anledning til at motivere vor Stilling i selve Betænkningen, men da vi, som sagt, ikke tidligere have haft Lejlighed til overhovedet at udtale os positivt om denne Sag, saa ville ærede Medlemmer finde det naturligt, at jeg nu søger at gøre det gan-ske kort.

I den Skrivelse af 25. November til Venstrereformpartiet fra de to forhen-værende Ministre, hvori de to Mænd be-de deres Meningsfæller om at afholde sig fra at stemme i Spørgsmaalet om Rigs-retstiltale mod dem, have de to Mænd gjort gældende, at der i Folketinget tid-ligere har været Enighed om den Op-fattelse: at det er Tingets grundlovmæs-sige Pligt at modsætte sig en Rigsrets-anklage, naar der ikke i det foreliggende er Grundlag for Tiltale.

Jeg har ikke undersøgt, om der tid-ligere i Folketinget har været Enighed om en saadan Opfattelse, men det maa sikkert erkendes for en naturlig, ja næsten selvfølgelig Betragtning, at en Sag for Rigsretten under Forhold, der i øvrigt ere normale, kun bør rejses, naar der er Grundlag for Tiltale; man kan vel endog sige: et alvorligt og paalideligt Grundlag for Tiltale.

Under nogenlunde normale Forhold tør man ogsaa nok gaa ud fra, at en Rigsretssag aldrig vil blive rejst, naar Anklagemagten ikke mener med fuld Føje at kunne forudsætte, at Anklagen kan føre til Domfældelse.

Hvis vi havde haft saadanne fuldt ud normale Tilstande i Danmark nu, at vi udelukkende kunde have anlagt denne Be-tragtning paa den foreliggende Sag, er det muligt, at vor Stilling til den vilde være bleven en anden, end den nu er.

Ganske vist finde vi, at de offentlig-gjorte Forhørsakter, ogsaa for saa vidt de vedrøre de Herrer J. C. Christensens og Sigurd Bergs Forhold, have afsløret iøjne-faldende Svagheder og Brøst ved hele det System, der raadede i Regeringskredse forud for den 8. September i Fjor, men vi maa indrømme, at det er Tvivl under-